

Súd: Krajský súd Žilina  
Spisová značka: 5Co/172/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5813205790  
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová  
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5813205790.2

## Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci žalobcu: JUDr. N. D., bytom I. XX, XXX XX H. H., zastúpený splnomocneným zástupcom: JUDr. Ľubomír Kaščák, advokát, so sídlom R. XX, XXX XX H. H., proti žalovanému: Ľudovít Snovák, miesto podnikania Hruštín, Zamost 108/40, IČO: 40 988 937, zastúpený splnomocneným zástupcom: JUDr. Anton Slamka, advokát, so sídlom M. XXXX/XX, XXX XX S. Y., o zaplatenie 274,79 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 9C/156/2013-242 zo dňa 07. januára 2019, takto

### rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

### odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 274,79 eur s úrokom z omeškania 5,5% ročne od 24.08.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súd konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania 9,5% ročne zo sumy 274,79 eur od 13.08.2013 do 23.08.2013 a úroku z omeškania 4% ročne zo sumy 274,79 eur od 24.08.2013 do zaplatenia zastavil. Zároveň rozhodol, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 52%, ktoré budú vyčíslené v uznesení, vydanom po právoplatnosti rozsudku.

Žalobou doručenou súdu dňa 12.08.2013, zmenenou dňa 21.10.2014 žalobca žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu 274,79 eur s úrokom z omeškania 9,5% ročne zo sumy 274,79 eur od 13.08.2013 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 07.08.2011 oslovil žalovaného o poskytnutie služby - zhotovenie jednoduchých murárskych prác pri rekonštrukcii svojich dvoch bytov v H. H. a to na ul. T. č. XX a ul. D.. Žalobca sa so žalovaným dohodol, že žalovaný ako zhotoviteľ pre neho vykoná murárske práce, s tým, že stavebný materiál si zabezpečí sám žalovaný. V byte na ul. D. mal žalovaný urobiť hrubé jadrové omietky na ne osadiť sklotextilnú sieťku ako prípravu pod vrchnú sieťku a v byte na ul. T. mal vysekať drážky do betónovej podlahy v šírke pri hornom okraji max. 22 cm, do hĺbky max. 11 cm, vysekať drážku do tehlovej steny v šírke max. 20 cm, do hĺbky max. 5 cm a vybúrať priečku hrúbky 7,5 cm z dvojdielových tehál a zapíliť tehly vybúranej priečky pri jednom okraji. Žalobca odovzdal žalovanému stavenisko dňa 15.08.2011. Žalovaný objednané práce vykonával bez trvalej prítomnosti žalobcu na stavbe, v dňoch 15.08.2011 a 16.08.2011, spolu s ďalšími osobami, ktoré sú pre žalobcu neznáme. Žalovaný vykonával tieto práce neodborne a pri ich vykonávaní spôsobil žalobcovi škodu, a to v byte na ulici D. poškodením parapetných dosiek okna a vnútornej strany vstupných dverí do bytu a v byte na ulici vyvezením nového splachovača WC, typ: T-2454 spolu so sutinou a vybúranými odpadmi na skládku. Žalobca si na zistenie škody zabezpečil odborné vyjadrenie, podľa ktorého je výška škody, spôsobená poškodením parapetných dosiek a vnútornej strany vstupných dverí do bytu, 184,58 eur. Za vypracovanie odborného vyjadrenia žalobca zaplatil znalcovi 57,81 eur, ktorú sumu si uplatňuje ako náklady nevyhnutné na zabezpečenie zistenia rozsahu náhrady škody. Splachovacia nádoba, ktorú žalovaný vyviezol na skládku, stála 32,40 eur. Rozsudkom č. k. 9C/156/2013-177 súd žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi 274,79 eur s úrokom z omeškania 5,75% ročne od 24.08.2013 do zaplatenia.

Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žalovaného zaviazal nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 56%. Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 5Co/208/2018-218 zo dňa 29.10.2018 tento rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. V časti v ktorej žalobca zobral žalobu späť, okresný súd konanie zastavil v zmysle § 145 ods. 2 CSP. Po tom, čo sa vec vrátila z odvolacieho súdu na ďalšie konanie, sporové strany nenavrhlí vykonať žiadne dôkazy a preto okresný súd nemal dôvod zmeniť svoje závery ohľadne svojich skutkových zistení z vykonaných dôkazov a následne ani právneho posúdenia veci. Okresný súd sa preto ohľadne vecnej stránky žaloby v celom rozsahu pridržiava odôvodnenia predchádzajúceho rozsudku, teda že na základe vykonaných dôkazov dospel k záveru, že žalovaný skutočne žalobcovi spôsobil škodu v ním uplatnenej výške. Okresný súd námietku premlčania žalovaného neakceptoval. Uviedol, že vo veci súd napriek pôvodnému nesprávnemu označeniu žalovaného v žalobe vždy konal výlučne so správnym žalovaným. Spolu s istinou súd žalovaného zaviazal, aby žalobcovi zaplatil aj úrok z omeškania vo výške, aká vyplýva z ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov, odo dňa doručenia žaloby žalovanému. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie proti výroku II. a III. rozsudku. Výrok II. napadnutého rozsudku podľa názoru odvolateľa nepatrí do výroku rozsudku v tejto veci, ale len do jeho odôvodnenia. Súd je viazaný návrhom žalobcu. Žalobca si v podanej žalobe neuplatňoval samostatne úrok z omeškania, ktorý je príslušenstvom žalovanej peňažnej sumy. Preto ho v podanej žalobe ani nevyčíslil, ale uplatnil si ho takzvané "do budúca". Súd napadnutým výrokom rozhodol v tejto časti ultra petit. Výrok III. napadnutého rozsudku je v rozpore s na vec sa vzťahujúcimi právnymi predpismi a s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít. Žalobca mal vo veci samej, t. j. čo do žalovanej istiny, plný úspech a preto mu mal súd priznať plnú náhradu trov konania voči žalovanému. Názoru odvolateľa, že v tejto veci nemožno do výpočtu pomeru úspechu strán v spore zarátať príslušenstvo peňažného plnenia, svedčí aj znenie ustanovenia § 7 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch č. 71/1992 Zb. v z. n. p., podľa ktorého cena príslušenstva sa zahrnie do základu poplatku len vtedy, ak je príslušenstvo samostatným predmetom poplatkového úkonu (viď bod 1. tohto odvolania). Vo veci vyrubenia súdnych poplatkov súd takto postupoval aj v tejto veci, keď žalobcovi vyrubil zo žaloby súdny poplatok 6 % len z uplatňovanej istiny bez príslušenstva a za jeho odvolanie zo dňa 23. 01. 2018 mu súdny poplatok nevyrubil vôbec. Podľa názoru odvolateľa sa súd aj pri ním deklarovanom výpočte dopustil chýb v počítaní, keď úrok z omeškania vo výške 9,5 % zo sumy 274,79 eur za obdobie od 17. 08. 2011 do 07. 01. 2019 vyčíslil na sumu 193,17 eur, ktorá je len 193,11 eur a keď úrok z omeškania vo výške 5,5 % zo sumy 274,79 eur za obdobie od 24. 08. 2013 do 07. 01. 2019 vyčíslil na sumu 81,28 eur, ktorá je len 81,04 eur. Žalobca na pojednávaní konanom vo veci dňa 21. 10. 2014 (za účinnosti OSP) pred začatím konania vo veci samej vzal svoj návrh čiastočne späť v časti úroku z omeškania vo výške 9,5 % zo sumy 274,79 eur za obdobie od 17. 08. 2011 do 12. 08. 2013. Súd v tejto časti uznesením z toho istého dňa konanie zastavil a o náhrade trov konania nerozhodol. Žalobca na pojednávaní konanom vo veci dňa 07. 01. 2019 vzal svoj návrh čiastočne späť v časti úroku z omeškania vo výške 9,5 % zo sumy 274,79 eur za obdobie od 13. 08. 2013 do 23. 08. 2013 a vo výške 4 % zo sumy 274,79 eur za obdobie od 24. 08. 2013 do zaplataenia so súhlasom žalovaného a súd v tejto časti konanie zastavil. Keďže k zastaveniu konania v tejto časti došlo so súhlasom žalovaného, už z tohto dôvodu nemožno žalobcovi pričítať procesné zavinenie zastavenia konania. Na základe uvedeného navrhuje, aby odvolací súd výrok II. napadnutého rozsudku zrušil, výrok III. napadnutého rozsudku zmenil tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %.

3. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal tiež proti rozsudku okresného súdu v zákonom stanovenej lehote odvolanie proti výrokom I. a III. rozsudku. Uviedol, že je pravdou, že žalovanému bol doručený platobný rozkaz vydaný súdom dňa 14.08.2013, z ktorého dôvodu v predmetnom konaní vystupoval ako pasívne legitimovaný subjekt, t. j. udelil splnomocnenie svojmu zástupcovi, ktorý v jeho mene podal odpor proti platobnému rozkazu a zúčastňoval sa na pojednávaní, avšak z hľadiska posúdenia vecnej legitimácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca v žalobe nesprávne označil osobu žalovaného, ide o nedostatok pasívnej vecnej legitimácie, čo znamená, že ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide. Je pravdou, že žalovaný sa v odpore proti predmetnému platobnému rozkazu, ako aj vo svojich písomných podaniach, nevytýkal nesprávne označeniu ako žalovaného, a to

len z dôvodu, že o tejto skutočnosti nemal vedomosť, nakoľko doručenie platobného rozkazu u neho vyvolalo stav, kedy nebol schopný objektívne zhodnotiť náležitosti rozhodnutia, t.j. presnú identifikáciu sporových strán. Nesprávnu identifikáciu si uvedomil až s odstupom času, ktorú skutočnosť okamžite namietal na ústnom pojednávaní dňa 21.10.2014. Súd dal za pravdu žalobcovi, že žalovaný si nesplnil svoju zákonnú povinnosť vydať žalobcovi potvrdenie o prevzatí objednávky, avšak toto nemožno označiť za dôvod, pre aký žalobca nesprávne identifikoval žalobcu ako sporovú stranu. Žalobca ako spotrebiteľ sám oslovil žalovaného ako zhotoviteľa na poskytnutie služby, kedy mal žalobca priestor na zistenie a identifikáciu strany, s ktorou zmluvu uzatvoril, tvrdenie, že z dôvodu nesplnenia zákonnej povinnosti zo strany žalovaného došlo k žalobcovi k omylu v označení žalovaného je zavádzajúce. Je toho názoru, že neúmyselné oneskorené namietanie nesprávneho označenia osoby žalovaného, nezakladá dôvod pre použitie korektívu dobrých mravov na vznesenú námietku premlčania. Žalovaný súčasne považuje žalobu za nedôvodnú a to z dôvodu, že žalovaný nespôsobil žalobcovi škodu, ktorej sa voči nemu žalobca domáha. Tvrdenia žalobcu sú neobjektívne a zavádzajúce. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti navrhuje, aby Krajský súd v Žiline ako súd odvolací rozsudok Okresného súdu Námestovo č. 9C/156/2013-242 zo dňa 07.01.2019 v časti výroku I. a III. v zmysle § 388 CSP zmenil tak, že: I. Súd žalobu v celom rozsahu zamietá; II. Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy prvostupňového konania v rozsahu 100 %; III. Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu. O pasívnej vecnej legitímácii žalovaného a o jeho námietke premlčania súd prvej inštancie rozhodol vecne správne. Súd prvej inštancie námietku žalovaného o premlčaní neakceptoval, lebo žalobca uplatnil svoje právo v rámci premlčacej lehoty a ako aj (navyše) pre rozpor výkonu práva žalovaného uplatniť námietku premlčania s dobrými mravmi. Žalobca sám odstránil v konaní na súde prvej inštancie odstrániteľnú vadu žaloby, a to nesprávnosť označenia žalovaného (nesprávne IČO), a preto účinky začatia konania na súde zostali zachované. Žalovaný ako zhotoviteľ nevydal žalobcovi ako objednávateľovi - spotrebiteľovi písomné potvrdenie o prevzatí objednávky s označením predmetu diela, jeho rozsahu, akosti, ceny za vykonanie diela a čase jeho zhotovenia, čím porušil svoju povinnosť podľa § 632 OZ. Žalobca v tlačive na vydanie platobného rozkazu, ktoré priložil k žalobe, uviedol miesto podnikania správne a jednoznačne, čo potvrdzuje aj tá skutočnosť, že práve na túto - takto uvedenú - adresu súd vydaný platobný rozkaz aj skutočne žalovanému doručil. Vadu návrhu na začatie konania (žaloby) nemožno zamieňať za nedostatok v podmienkach konania, lebo sú to navzájom nezameniteľné pojmy procesného práva, samostatne upravené, ktoré majú odlišné dôsledky a s ktorými sa spája aj rozdielny postup súdu. Nedostatok podmienky konania nie je vadou žaloby z hľadiska jej správnosti či úplnosti a vada žaloby naopak nepredstavuje nedostatok podmienky konania.

5. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

6. Krajský súd ako súd odvolací na základe podaných odvolaní preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušuje a vec vracia okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

8. Podľa ust. § 391 ods. 1 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

9. Podľa ustanovenia § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal

ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

10. Štruktúra odôvodnenia rozsudku je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Ak súd pri odôvodňovaní rozsudku nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje § 220 ods. 2 CSP, dochádza nielen k tomu, že rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť (dôvod na zrušenie v odvolacom konaní), ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom.

11. V súlade s § 220 ods. 2 CSP musí súd v odôvodnení rozsudku podať výklad opodstatnenosti a zákonnosti výroku rozsudku. Rozhodnutie súdu môže byť dostatočne preskúmateľné len vtedy, ak súd v odôvodnení rozhodnutia vymedzí po skutkovej stránke predmet konania a následne podá zrozumiteľný a jasný výklad, z ktorých ustanovení zákona alebo iného právneho predpisu vychádzal. Musí byť jasne a zrozumiteľne vysvetlený myšlienkový postup súdu. Závery, ku ktorým súd dospel musia byť pre adresáta prijateľné, racionálne, a v konečnom dôsledku aj spravodlivé a presvedčivé. Ak rozhodnutie súdu nemá uvedené náležitosti, je nepreskúmateľné.

12. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia, súdneho spisu a toho čo odvolatelia uviedli vo svojich odvolaniach, musel odvolací súd konštatovať, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nedostatočne odôvodnené v tej časti, v ktorej súd uviedol zistený skutkový a právny stav. V napadnutom rozsudku č. k. 9C/156/2013-242 zo dňa 07. januára 2019 len uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižiava odôvodnenia predchádzajúceho rozsudku. Podľa názoru odvolacieho súdu takýto odkaz na predchádzajúce rozhodnutie, ktoré bolo zrušené, nestačí a robí napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľným. Uvedená skutočnosť je okolnosťou, pre ktorú musí odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne.

13. Z právneho hľadiska uvedený nedostatok odôvodnenia rozhodnutia má také dôsledky, ktoré nie sú ústavne akceptovateľné. V čase rozhodovania okresného súdu bol totiž rozsudok zo dňa 15. novembra 2017 č.k. 9C/156/2013-177 zrušený (t.j. právne prestal existovať), preto okresný súd nemal odôvodnenie svojho nového rozsudku zo dňa 7. januára 2019 koncipovať tak, že sa v celom rozsahu pridrižiava odôvodnenia predchádzajúceho rozsudku. Pokiaľ sa s predchádzajúcim vykonaním dokazovania naďalej stotožňoval, mal to vo svojom rozsudku zo dňa 7. januára 2019 urobiť. Keď tak neurobil, je rozhodnutie okresného súdu nepreskúmateľné. Vzhľadom k vyššie uvedenému odvolací súd nemal inú možnosť len napadnuté rozhodnutie okresného súdu opätovne zrušiť napriek ust. § 390 CSP.

14. Podľa názoru odvolacieho súdu sa okresný súd dostatočne vysporiadal so vznesenou námietkou premlčania, pričom jeho zdôvodnenie považuje za správne. V ďalšom rozhodnutí sa okresný súd už nemusí tiež zaoberať žalobou v časti, v ktorej bola vzatá späť.

15. Na základe uvedených skutočností krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP a podľa ust. § 391 ods. 1 CSP mu vec vrátil na ďalšie konanie. Úlohou prvostupňového súdu bude vec opätovne prejednať, vo veci opätovne rozhodne a svoje rozhodnutie odôvodní v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP tak, aby bolo jeho rozhodnutie preskúmateľné, aby bolo z neho zrejmé, akými úvahami sa riadil a z akých dôkazov vychádzal pri rozhodovaní. Pri opätovnom rozhodnutí posúdi okresný súd aj námietky strán uvedené v podaných odvolaniach a tiež opätovne prehodnotí rozhodnutie o trovách konania, pričom do výpočtu pomeru úspechu strán v spore podľa odvolacieho súdu nemožno zarátať príslušenstvo peňažného plnenia.

16. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodne v zmysle ust. § 396 ods. 3 CSP súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

17. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)